

Dansk humanistisk forskning har internationalt udsyn

Af dekan Ulf Hedetoft, Det Humanistiske Fakultet, Københavns Universitet

I sin kronik "Den uambitiøse ælling i dansk forskning" d. 7. oktober fremsætter lektor Rune Graulund en række påstande om dansk humanistisk forskning, som han kalder "provinsiel og navlebeskuende". Rune Graulund hævder, at de humanistiske forskere "publicerer størstedelen eller al deres forskning på dansk", og at det meste af den humanistiske forskning "falder uden for modellen om fagfællebedømt vurdering." Begge dele er lodret forkerte, i hvert fald hvad angår Det Humanistiske Fakultet ved Københavns Universitet

Fx viser vores seneste opgørelse (fra 2010), at de humanistiske forskere i meget stort omfang publicerer på engelsk: 50 procent af alle forskningspublikationer blev sidste år udgivet med engelsk som originalsprog, mens 40 procent af publikationerne havde dansk som originalsprog. De sidste 10 % blev udgivet på andre sprog end dansk eller engelsk. Og tendensen til at publicere på især engelsk er stigende. De typer af formidling, som bl.a. optræder i denne avis som kommentarer, anmeldelser og blogindlæg, og som Rune Graulund omtaler så ringeagtende, tæller slet ikke med i vores statistikker over forskningspublikationer.

Påstanden om, at de danske humanioraforskere ikke benytter sig af fagfællebedømt vurdering, er ligeledes grebet ud af den blå luft: 54 procent af alle fakultetets forskningspublikationer i 2010 var bedømt af fagfæller. Hvis vi kun medtager de typer af forskningspublikationer, som indgår i ministeriets opgørelser over universiteternes publikationer, er det 64 procent af fakultetets publikationer.

Det er beklageligt, at Rune Graulund ikke har sin dokumentation på plads. Det er omvendt lige så beklageligt, at han føler et behov for at nedgøre humanistiske forskeres indsats for at deltage aktivt i den danske samfundsdebat og formidle deres forskning til den danske befolkning, hvilket jo også er en vigtig opgave for forskerne. Derfor kan og bør ikke alt skrives på fremmedsprog.

Kronikøren skulle hellere glæde sig over, at de danske forskere på humaniora er i stand til at varetage deres forpligtelser over for det danske samfund, samtidig med at de involverer sig i internationale forskningssamarbejder og publicerer deres forskning i internationale tidsskrifter i ganske betragteligt omfang.

Jeg siger dermed ikke, at der ikke er plads til forbedringer på det internationale felt. Vi arbejder fx intensivt på at tiltrække flere internationale forskningskapaciteter til faste stillinger. Vi understøtter på mange måder ansøgninger i samarbejde med internationale forskere om nybrydende samarbejdsprojekter, aktuelt fx gennem en stor satsning på tværvideenskabelige digitale infrastrukturer til glæde for både danske og udenlandske forskere. Og vi indgår løbende aftaler, der gør det nemmere for vores studerende og lærere at studere og undervise på udenlandske universiteter.

På disse områder er der stadig meget at gøre. Men at påstå, som Rune Graulund, at dansk humanistisk forskning er provinsiel og navlebeskuende med henvisning til udgivelsespraksis og frygt for at blive kikket over skulderen af internationale fagfæller, er uden hold i virkeligheden. Ikke mindst fra en ansat på et udenlandsk universitet og med den her fremførte argumentation kunne man måske have forventet en veldokumenteret kritik med basis i fakta snarere end myter.